Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DYREKTYWA RADY

z dnia 8 grudnia 1986 r.

w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych

(86/635/EWG)

(Dz.U. L 372 z 31.12.1986, str. 1)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r.	L 283	28	27.10.2001
►**M2**	Dyrektywa 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r.	L 178	16	17.7.2003
►**M3**	Dyrektywa 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r.	L 224	1	16.8.2006

▼B

DYREKTYWA RADY

z dnia 8 grudnia 1986 r.

w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych

(86/635/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 54 ust. 3 lit. g),

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Zgromadzenia ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r., wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek ([4]), ostatnio zmieniona dyrektywą 84/569/EWG ([5]), nie musi być, do czasu późniejszej koordynacji, stosowana w stosunku do banków oraz innych instytucji finansowych, zwanych dalej „instytucjami kredytowymi"; uznając podstawowe znaczenie tych przedsiębiorstw we Wspólnocie, koordynacja taka jest konieczna;

dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r., wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych ([6]) przewiduje odstępstwa w stosunku do instytucji kredytowych wyłącznie do czasu upływu nieprzekraczalnego terminu nałożonego odnośnie do zastosowania niniejszej dyrektywy; niniejsza dyrektywa musi zatem uwzględniać także przepisy szczególne dotyczące instytucji kredytowych w stosunku do skonsolidowanych sprawozdań finansowych;

potrzeba dokonania koordynacji stała się pilna, ponieważ coraz więcej instytucji kredytowych prowadzi działalność wykraczającą poza granice kraju; poprawa porównywalności w rocznych sprawozdaniach finansowych i skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych tych instytucji ma istotne znaczenie dla wierzycieli, dłużników, udziałowców i ogółu społeczeństwa;

w praktyce we wszystkich Państwach Członkowskich Wspólnoty instytucje kredytowe w rozumieniu dyrektywy Rady 77/780/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe ([7]), występujące w różnych formach prawnych, konkurują ze sobą w sektorze bankowym; korzystne wydaje się nieograniczanie koordynacji w stosunku do instytucji kredytowych, do form prawnych objętych zakresem regulacji dyrektywy 78/660/EWG, lecz raczej opowiedzenie się za ustaleniem zakresu, który obejmowałby wszystkie spółki i firmy określone w art. 58 akapit drugi Traktatu;

([1]) Dz.U. C 130 z 1.6.1981, str. 1, Dz.U. C 83 z 24.3.1984, str. 6 oraz Dz.U. C 351 z 31.12.1985, str. 24.
([2]) Dz.U. C 242 z 12.9.1983, str. 33 oraz Dz.U. C 163 z 10.7.1978, str. 60.
([3]) Dz.U. C 112 z 3.5.1982, str. 60.
([4]) Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 11.
([5]) Dz.U. L 314 z 4.12.1984, str. 28.
([6]) Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1.
([7]) Dz.U. L 322 z 17.12.1977, str. 30.

▼B

w odniesieniu do instytucji finansowych zakres regulacji niniejszej dyrektywy powinien jednakże ograniczyć się do tych instytucji finansowych, których jedna z form prawnych została określona w dyrektywie 78/660/EWG; instytucje finansowe nieobjęte zakresem dyrektywy 78/660/EWG muszą automatycznie zostać objęte zakresem niniejszej dyrektywy;

konieczne jest powiązanie działań w zakresie koordynacji odnoszących się do instytucji kredytowych, ponieważ niektóre aspekty przepisów dotyczących rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych będą miały wpływ na inne obszary koordynacji, takie jak wymogi dotyczące wydawania zezwoleń i wskaźniki wykorzystywane do celów nadzoru;

ze względu na szczególny charakter instytucji kredytowych właściwe wydaje się przyjęcie odrębnej dyrektywy w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych instytucji, nie oznacza to jednak konieczności przyjęcia nowej grupy przepisów innych niż zawarte w dyrektywach 78/660/EWG i 83/349/EWG; odrębne przepisy nie byłyby ani właściwe, ani zgodne z zasadami leżącymi u podstaw koordynacji prawa spółek, ponieważ, uznając ważną rolę, jaką odgrywają w gospodarce wspólnotowej, instytucje kredytowe nie mogą zostać wyłączone z ramowych zasad opracowanych ogólnie dla przedsiębiorstw; z tego względu wzięto pod uwagę jedynie szczególne cechy charakterystyczne instytucji kredytowych i niniejsza dyrektywa reguluje jedynie wyjątki od przepisów zawartych w dyrektywach 78/660/EWG i 83/349/EWG;

struktura i treść bilansów instytucji kredytowych różni się w poszczególnych Państwach Członkowskich; niniejsza dyrektywa musi zatem określać ten sam układ, nomenklaturę i terminologię bilansów wszystkich instytucji kredytowych we Wspólnocie; powinno dopuścić się odstępstwa, jeżeli konieczność taka wynika z formy prawnej instytucji lub ze szczególnego charakteru jej działalności;

jeżeli roczne sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania finansowe mają być porównywalne, należy ustalić podstawowe kwestie dotyczące ujawnienia różnych transakcji w bilansie lub poza bilansem;

w celu uzyskania większej porównywalności konieczne jest także dokładne ustalenie treści różnych pozycji bilansowych i pozabilansowych;

powyższe dotyczy także układu i określenia poszczególnych pozycji rachunku zysków i strat;

porównywalność danych zawartych w bilansie i rachunku zysków i strat zależy także w istotnym stopniu od wartości wpisanych do bilansu poszczególnych pozycji aktywów i pasywów;

ze względu na szczególne rodzaje ryzyka związanego z bankowością i potrzebę zapewnienia zaufania należy ustanowić przepis przewidujący możliwość wprowadzenia po stronie pasywów bilansu pozycji „Fundusz ogólnego ryzyka bankowego”; z tych samych względów wydaje się właściwe zezwolić Państwom Członkowskim, do czasu późniejszej koordynacji, na przyznanie pewnej swobody uznaniowej instytucjom kredytowym, szczególnie w zakresie wyceny pożyczek i zaliczek oraz niektórych papierów wartościowych; jednakże w tym ostatnim przypadku Państwa Członkowskie powinny zezwolić tym instytucjom kredytowym na utworzenie wspomnianego wyżej „Funduszu ogólnego ryzyka bankowego”; właściwe wydaje się zezwolić Państwom Członkowskim na umożliwianie instytucjom kredytowym umieszczania zespołu niektórych opłat i dochodów w rachunku zysków i strat;

ze względu na szczególny charakter instytucji kredytowych niezbędne są także pewne zmiany w odniesieniu do informacji dotyczących bilansu rocznego;

▼B

dążąc do traktowania na równi możliwie jak największej liczby instytucji kredytowych, podobnie jak w przypadku dyrektywy 77/780/EWG, w stosunku do małych i średnich instytucji kredytowych nie przewidziano ulg zgodnie z dyrektywą 78/660/EWG; jednakże jeżeli w świetle doświadczeń takie ulgi okazałyby się konieczne, możliwe byłoby ich wprowadzenie w ramach przyszłej koordynacji; z tych samych względów na instytucje kredytowe nie rozszerzono zakresu wyłączeń przedsiębiorstw macierzystych z wymogu konsolidacji, na jakie Państwa Członkowskie mogą zezwolić zgodnie z dyrektywą 83/349/EWG, jeżeli przedsiębiorstwa poddane mają być ujednoliceniu nieprzekraczającemu łącznie pewnej wielkości;

zastosowanie przepisów w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych w odniesieniu do instytucji kredytowych wymaga pewnych dostosowań do zasad mających zastosowanie w stosunku do wszystkich spółek przemysłowych i handlowych; przewidziano jasne zasady w przypadku mieszanych grup kapitałowych, a wyłączenia z obowiązku subkonsolidacji mogą zostać objęte dodatkowymi warunkami;

ze względu na skalę rozprzestrzenienia się sieci bankowych poza granice krajów i ich ciągły rozwój roczne sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania finansowe instytucji kredytowej mającej siedzibę główną w jednym z Państw Członkowskich powinny być ogłaszane we wszystkich Państwach Członkowskich, w których instytucja ta prowadzi działalność;

badanie problemów powstających w związku z przedmiotem regulacji niniejszej dyrektywy, w szczególności dotyczących jej zastosowania, wymaga współpracy przedstawicieli Państw Członkowskich i Komisji w ramach komitetu kontaktowego; w celu uniknięcia wzrostu liczby takich komitetów pożądane jest, aby taka współpraca odbywała się w ramach Komitetu przewidzianego w art. 52 dyrektywy 78/660/EWG; jednakże badając problemy dotyczące instytucji kredytowych, należy ustanowić Komitet w odpowiedni sposób;

ze względu na złożoność sprawy należy wyznaczyć instytucjom kredytowym, objętym zakresem niniejszej dyrektywy dłuższy niż zwykle termin na wykonanie przepisów niniejszej dyrektywy;

należy ustanowić przepisy w celu dokonania rewizji niektórych przepisów niniejszej dyrektywy po pięciu latach doświadczeń jej stosowania w celu większej przejrzystości i harmonizacji przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA 1

PRZEPISY WSTĘPNE I ZAKRES

Artykuł 1

▼M2

1. ►M3 Artykuły 2, 3, art. 4 ust. 1 i 3–6, art. 6, 7, 13, 14, art. 15 ust. 3 i 4, art. 16–21, 29–35, 37–41, art. 42 zdanie pierwsze, art. 42a–42f, art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 1 i 2, art. 46a, 48–50, 50a, 50b i 50c, art. 51 ust. 1 i art. 51a, 56–59, 60a, 61 i 61a dyrektywy 78/660/EWG stosuje się do instytucji wymienionych w art. 2 niniejszej dyrektywy, o ile przepisy niniejszej dyrektywy nie stanowią inaczej. ◄ Jednakże art. 35 ust. 3, art. 36, 37 i art. 39 ust. 1–4 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do aktywów i pasywów wycenianych zgodnie z sekcją 7a dyrektywy 78/660/EWG.

2. W przypadku odniesienia w dyrektywach 78/660/EWG i 83/349/EWG do art. 9, 10 i 10a (bilans) lub art. 22–26 (rachunek zysków i strat) dyrektywy 78/660/EWG, takie odniesienia uważa się za

▼M2

odniesienia do art. 4 i 4a (bilans) lub art. 26, 27 i 28 (rachunek zysków i strat) niniejszej dyrektywy.

▼B

3. Odniesienia w dyrektywach 78/660/EWG i 83/349/EWG do art. 31–42 dyrektywy 78/660/EWG uważa się za odniesienia do tych artykułów, z uwzględnieniem art. 35–39 niniejszej dyrektywy.

4. W przypadku gdy odniesienia w powyższych przepisach dyrektywy 78/660/EWG dotyczą pozycji bilansu, do których w stosunku niniejsza dyrektywa nie przewiduje równoważnych przepisów, takie odniesienia uważa się za odniesienia do pozycji określonych w art. 4 niniejszej dyrektywy, obejmującego określone aktywa i pasywa.

Artykuł 2

1. Środki koordynacyjne określone w niniejszej dyrektywie mają zastosowanie do:

a) instytucji kredytowych w rozumieniu art. 1 tiret pierwsze dyrektywy 77/780/EWG, będących spółkami określonymi w art. 58 ust. 2 Traktatu;

b) instytucji finansowych zorganizowanych w jednej z form prawnych określonych w art. 1 ust. 1 dyrektywy 78/660/EWG, które na podstawie art. 1 ust. 2 dyrektywy 78/660/EWG nie są przedmiotem dyrektywy 78/660/EWG.

Do celów niniejszej dyrektywy pojęcie „instytucje kredytowe” obejmuje także instytucje finansowe, o ile z kontekstu nie wynika inaczej.

2. Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do stosowania niniejszej dyrektywy w stosunku do:

a) instytucji kredytowych wymienionych w art. 2 ust. 2 dyrektywy 77/780/EWG;

b) instytucji tego samego Państwa Członkowskiego, które w sposób określony w art. 2 ust. 4 lit. a) dyrektywy 77/780/EWG powiązane są z centralnym organem w tym Państwie Członkowskim. W takim przypadku bez uszczerbku dla stosowania niniejszej dyrektywy w stosunku do organu centralnego całość składająca się z organu centralnego i jego instytucji powiązanych podlega obowiązkowi sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, obejmujących roczne sprawozdania z działalności, sporządzone, poddane kontroli i ogłoszone zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy;

c) następujących instytucji kredytowych:

— w Grecji: ETEBA (Narodowy Bank Inwestycyjny Rozwoju Przemysłu) i Τράπεζα Επενδύσεων (Bank Inwestycyjny),

— w Irlandii: Industrial and Provident Societies,

— w Zjednoczonym Królestwie: Friendly Societies oraz Industrial and Provident Societies.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 ust. 3 dyrektywy 78/660/EWG do czasu późniejszej koordynacji Państwa Członkowskie mogą:

a) w przypadku instytucji kredytowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit a) niniejszej dyrektywy, niebędących spółkami żadnego z typów wymienionych w art. 1 ust. 1 dyrektywy 78/660/EWG ustanawiać odstępstwa od niniejszej dyrektywy w przypadkach, w których odstępstwa te niezbędne są ze względu na formę prawną tych instytucji;

b) w przypadku wyspecjalizowanych instytucji kredytowych ustanawiać odstępstwa od niniejszej dyrektywy w przypadkach, w których

▼B

odstępstwa te niezbędne są ze względu na wyjątkowy charakter działalności tych instytucji.

Odstępstwa od niniejszej dyrektywy mogą być przewidziane jedynie w stosunku do układu, nomenklatury, terminologii i treści pozycji bilansu i rachunku zysków i strat. Nie mogą one powodować skutku zezwalającego instytucjom, w stosunku do których są stosowane, dostarczania mniejszej ilości informacji w rocznych sprawozdaniach finansowych, niż inne instytucje objęte przepisami niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie powiadamiają o tych instytucjach kredytowych Komisję, w miarę możliwości z podziałem na kategorie, w ciągu sześciu miesięcy od dnia upływu terminu określonego w art. 47 ust. 2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o odstępstwach ustanowionych w tym celu.

Odstępstwa zostaną przejrzane w ciągu dziesięciu lat od dnia notyfikacji niniejszej dyrektywy. Jeżeli właściwe, Komisja przedstawi w danym przypadku odpowiednie propozycje. Komisja przedłoży również sprawozdanie przejściowe w ciągu pięciu lat od dnia ogłoszenia niniejszej dyrektywy.

SEKCJA 2

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE BILANSU I RACHUNKU ZYSKÓW I STRAT

Artykuł 3

W przypadku instytucji kredytowych możliwość łączenia pozycji na podstawie art. 4 ust. 3 lit. a) lub b) dyrektywy 78/660/EWG ograniczona jest do podpozycji bilansu oraz rachunku zysków i strat, poprzedzonych niższą jednostką porządkową i powinna być dozwolona tylko na mocy przepisów ustanowionych w tym celu przez Państwa Członkowskie.

SEKCJA 3

UKŁAD BILANSU

Artykuł 4

▼M2

Państwa Członkowskie określą następujący układ bilansu. Państwa Członkowskie mogą zezwolić lub nakazać, aby instytucje kredytowe przyjęły jako alternatywę przedstawianie bilansu według układu określonego w art. 4a.

▼B

Aktywa

1. Gotówka w kasie, salda w banku centralnym i bankach pocztowych.

2. Krótkookresowe obligacje Skarbu Państwa i inne dłużne papiery wartościowe nadające się do refinansowania w banku centralnym:

   a) krótkookresowe obligacje Skarbu Państwa i podobne papiery wartościowe;

   b) inne dłużne papiery wartościowe nadające się do refinansowania w banku centralnym (o ile prawo krajowe nie przewiduje wykazania tych papierów wartościowych w pozycjach 3 i 4 aktywów).

3. Pożyczki i zaliczki na rzecz instytucji kredytowych:

   a) podlegające zwrotowi na żądanie;

▼B

b) inne pożyczki i zaliczki.

4. Pożyczki i zaliczki na rzecz klientów.

5. Dłużne papiery wartościowe, w tym papiery wartościowe o stałym dochodzie:

a) emitowane przez instytucje publiczne;

b) emitowane przez innych dłużników, odrębnie wskazujące:

— własne dłużne papiery wartościowe (o ile prawo krajowe nie przewiduje odpisania ich od pasywów).

6. Akcje i inne papiery wartościowe o zmiennym dochodzie.

7. Partycypacja, odrębnie wskazująca:

— partycypację w instytucjach kredytowych (o ile prawo krajowe nie przewiduje ich ujawnienia w informacji dotyczącej bilansu rocznego).

8. Akcje w przedsiębiorstwach powiązanych, odrębnie wykazujące:

— akcje w instytucjach kredytowych (o ile prawo krajowe nie przewiduje ich ujawnienia w informacji dotyczącej bilansu rocznego).

9. Wartości niematerialne i prawne wymienione po stronie aktywów w art. 9 pozycje B i C. I dyrektywy 78/660/EWG, z odrębnym wykazaniem:

— kosztów organizacji określonych prawem krajowym — w zakresie, w jakim prawo krajowe dopuszcza wykazanie ich po stronie aktywów (o ile prawo krajowe nie przewiduje ich ujawnienia w informacji dotyczącej bilansu rocznego),

— wartości firmy — do wysokości, w jakiej została ona nabyta za należyte świadczenie wzajemne (o ile prawo krajowe nie przewiduje ich ujawnienia w informacji dotyczącej bilansu rocznego).

10. Aktywa rzeczowe wymienione po stronie aktywów w art. 9 pozycja C. II dyrektywy 78/660/EWG, odrębnie wskazujące:

— nieruchomości i budynki zajmowane przez instytucję kredytową w celu prowadzenia własnej działalności (o ile prawo krajowe nie przewiduje ich ujawnienia w informacji dotyczącej bilansu rocznego).

11. Niewpłacona część kapitału subskrybowanego, odrębnie wskazująca:

— kapitał zadeklarowany (o ile prawo krajowe nie przewiduje, że kapitał zadeklarowany wykazuje się po stronie pasywów, w sytuacji kiedy kapitał zadeklarowany lecz niewpłacony należy wykazać albo w niniejszej pozycji aktywów, albo w pozycji 14 aktywów).

12. Będące w posiadaniu akcje własne (ze wskazaniem ich wartości nominalnej lub, w razie braku wartości nominalnej, ich rachunkowej wartości parytetowej w zakresie, w jakim prawo krajowe zezwala na ich wykazywanie w bilansie).

13. Pozostałe aktywa.

14. Kapitał subskrybowany wymagalny, lecz niewpłacony (o ile prawo krajowe nie przewiduje wykazania kapitału zadeklarowanego w pozycji 11 aktywów).

15. Pozycje zrealizowane w bieżącym okresie obrachunkowym, lecz odnoszące się do przyszłych okresów.

16. Strata za rok budżetowy (o ile prawo krajowe nie przewiduje włączenia jej w pozycji 14 pasywów).

▼B

Suma aktywów

Pasywa

1. Kwoty dłużne wobec instytucji kredytowych:

   a) podlegające zwrotowi na żądanie;

   b) o ustalonych terminach płatności lub okresach wypowiedzenia.

2. Kwoty dłużne wobec klientów:

   a) depozyty oszczędnościowe, odrębnie wskazujące:

      — depozyty podlegające zwrotowi na żądanie oraz depozyty o ustalonych terminach płatności lub okresach wypowiedzenia, w przypadku gdy prawo krajowe przewiduje takie wyszczególnienie (chyba że prawo krajowe określa, że takie informacje wykazuje się w informacji dotyczącej bilansu rocznego);

   b) inne zobowiązania:

      ba) podlegające zwrotowi na żądanie;

      bb) o ustalonych terminach płatności lub okresach wypowiedzenia.

3. Zobowiązania potwierdzone świadectwami:

   a) wyemitowane dłużne papiery wartościowe;

   b) pozostałe.

4. Pozostałe zobowiązania.

5. Odsetki i przychody przyszłych okresów.

6. ►M2 Rezerwy ◄

   a) przepisy dotyczące emerytur i podobnych zobowiązań;

   b) przepisy dotyczące opodatkowania;

   c) pozostałe przepisy.

7. Zysk za rok budżetowy (o ile prawo krajowe nie przewiduje wykazania go w pozycji 14 pasywów).

8. Pasywa podporządkowane.

9. Kapitał subskrybowany (o ile prawo krajowe nie przewiduje wykazania w tej pozycji kapitału zadeklarowanego. W takim przypadku należy odrębnie wykazać kwoty kapitału subskrybowanego i wniesionego).

10. Agio emisyjne.

11. Rezerwy.

12. Rewaluacja rezerwy.

13. Przeniesienie zysków lub strat z lat ubiegłych.

14. Zyski i straty za rok budżetowy (o ile prawo krajowe nie przewiduje wykazania niniejszej pozycji w pozycji 16 aktywów lub pozycji 7 pasywów).

Należności ogółem

Pozycje pozabilansowe

1. Należności kontyngentowe, z odrębnym wykazaniem:

   — akceptacji i aprobat,

   — gwarancji i aktywów poręczonych jako zabezpieczenie dodatkowe.

▼B

2. Zobowiązania, z odrębnym wykazaniem:

— zobowiązań wynikających z tytułu zawartych transakcji sprzedaży z klauzulą odkupu akcji.

▼M2

Artykuł 4a

Zamiast prezentowania pozycji bilansowych zgodnie z art. 4, Państwa Członkowskie mogą zezwolić lub nakazać, aby instytucje kredytowe lub pewne typy instytucji kredytowych prezentowały te pozycje sklasyfikowane według ich charakteru oraz w kolejności ich względnej płynności, pod warunkiem że podane informacje są co najmniej równoważne z informacjami wymaganymi zgodnie z art. 4.

▼B

Artykuł 5

Jako podpozycje odpowiednich pozycji należy wykazać, co następuje:

— roszczenia, potwierdzone lub niepotwierdzone świadectwami, wobec przedsiębiorstw powiązanych, zamieszczone w pozycjach 2–5 aktywów,

— roszczenia, potwierdzone lub niepotwierdzone świadectwami, wobec przedsiębiorstw, z którymi instytucja kredytowa jest powiązana z tytułu udziałów kapitałowych, zamieszczone w pozycjach 2–5 aktywów,

— pasywa, potwierdzone lub niepotwierdzone świadectwami, wobec przedsiębiorstw powiązanych, zamieszczone w pozycjach 1, 2, 3 i 8 pasywów,

— pasywa, potwierdzone lub niepotwierdzone świadectwami, wobec przedsiębiorstw, z którymi instytucja kredytowa jest powiązana z tytułu udziałów kapitałowych, zamieszczonych w pozycjach 1, 2, 3 i 8 pasywów.

Artykuł 6

1. Aktywa podporządkowane należy wykazywać odrębnie jako podpozycje przy poszczególnych pozycjach wymaganego układu bilansu oraz jako podpozycje utworzone zgodnie z art. 5.

2. Aktywa, potwierdzone lub niepotwierdzone świadectwami, podporządkowane są, jeśli w przypadku likwidacji lub upadłości muszą zostać zwrócone dopiero po zaspokojeniu roszczeń innych wierzycieli.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie mogą zezwolić na ujawnienie informacji określonych w art. 5 i 6, należycie zamieszczonych w odpowiednich pozycjach, w informacji dotyczącej rachunku.

Artykuł 8

1. Aktywa zamieszcza się pod odpowiednimi pozycjami bilansu, nawet w przypadku gdy instytucja kredytowa sporządzająca bilans wykorzystała je w celu poręczenia majątkowego tytułem zabezpieczenia swoich własnych pasywów lub zobowiązań osób trzecich lub też dokonała w inny sposób przeniesienia na rzecz osób trzecich tytułem zabezpieczenia.

▼B

2. Instytucja kredytowa nie zamieszcza w bilansie aktywów będących przedmiotem poręczenia majątkowego lub przeniesienia na jej rzecz tytułem zabezpieczenia, o ile aktywa te nie mają postaci gotówki pozostającej do dyspozycji tej instytucji kredytowej.

Artykuł 9

1. W przypadku udzielenia pożyczki przez konsorcjum złożone z kilku instytucji kredytowych każda z instytucji kredytowych wchodzących w skład konsorcjum wykazuje tylko tę część całkowitej kwoty pożyczki, którą sama sfinansowała.

2. Jeśli w przypadku pożyczki udzielonej przez konsorcjum, określonym w ust. 1, ilość środków gwarantowanych przez instytucję kredytową przekracza udostępnioną ilość środków, każda dodatkowa część zagwarantowanych środków powinna zostać wykazana jako zobowiązanie warunkowe (pozycja pozabilansowa nr 1 tiret drugie).

Artykuł 10

1. Środki, którymi zarządza instytucja kredytowa we własnym imieniu, na rzecz osób trzecich muszą być wykazywane w bilansie, jeśli instytucja kredytowa nabywa tytuł prawny do tych aktywów. Suma takich aktywów i pasywów wykazywana jest odrębnie lub w informacji dotyczącej bilansu rocznego, z podziałem odpowiednio na różne pozycje aktywów i pasywów. Jednakże Państwo Członkowskie może zezwolić na ujawnienie tych środków w pozycjach pozabilansowych, o ile na mocy przepisów szczególnych środki takie mogą zostać wyłączone z aktywów przeznaczonych do podziału na wypadek likwidacji instytucji kredytowej (lub podobnego postępowania).

2. W bilansie nie wykazuje się aktywów nabytych w imieniu i na rzecz osób trzecich.

Artykuł 11

Za podlegające zwrotowi na żądanie mogą być uznane tylko te kwoty, które mogą zostać podjęte bez powiadomienia lub w przypadku, gdy termin płatności lub okres wypowiedzenia został ustalony na 24 godziny lub jeden dzień roboczy.

Artykuł 12

1. Transakcje sprzedaży i odkupu akcji oznaczają transakcje polegające na przekazaniu przez instytucję kredytową lub klienta („zleceniodawca przekazu”) innej instytucji kredytowej lub klientowi („odbiorcy przekazu”) aktywów, na przykład weksli, wierzytelności lub zbywalnych papierów wartościowych, na podstawie umowy stanowiącej, iż te same aktywa zostaną następnie przekazane z powrotem zleceniodawcy przekazu po ustalonej cenie.

2. Jeżeli odbiorca przekazu zobowiązuje się dokonać zwrotu aktywów w terminie określonym lub, który ma być określony przez zleceniodawcę przekazu, transakcja taka jest uważana za rzeczywistą transakcję sprzedaży z klauzulą odkupu.

3. Jeśli jednak odbiorca przekazu jest jedynie uprawniony do zwrotu aktywów po cenie zakupu lub za inną kwotę uzgodnioną uprzednio w terminie określonym lub, który ma być określony, wówczas transakcja taka jest uważana za sprzedaż z opcją odkupu.

4. W przypadku transakcji sprzedaży z opcją odkupu, określonych w ust. 2, aktywa będące przedmiotem przekazania nadal są wykazywane w bilansie zleceniodawcy przekazu. Cena zakupu otrzy-

▼B

mana przez zleceniodawcę przekazu powinna być wykazana jako zobowiązanie wobec odbiorcy przekazu. Ponadto wartość przekazywanych aktywów powinna zostać wykazana w informacji dotyczącej bilansu rocznego zleceniodawcy przekazu. Odbiorca przekazu nie jest uprawniony do wykazywania przejętych aktywów w swoim bilansie. Cena zakupu zapłacona przez odbiorcę przekazu powinna być wykazana jako kwota należna od zleceniodawcy przekazu.

5. Jednakże w przypadku transakcji sprzedaży z klauzulą odkupu, określoną w ust. 3, zleceniodawca przekazu nie jest uprawniony do wykazywania w swoim bilansie przekazanych aktywów. Przekazane aktywa wykazywane są jako aktywa w bilansie odbiorcy przekazu. Zleceniodawca przekazu wykazuje w pozycji pozabilansowej nr 2 kwotę równą cenie uzgodnionej w przypadku odkupu.

6. Za transakcje sprzedaży z klauzulą odkupu w rozumieniu niniejszego artykułu nie są uważane terminowe transakcje dewizowe, opcje giełdowe, transakcje obejmujące emisję dłużnych papierów wartościowych z zobowiązaniem do odkupu całości lub części emisji przed terminem płatności lub inne podobne transakcje.

SEKCJA 4

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE NIEKTÓRYCH POZYCJI BILANSOWYCH

Artykuł 13

Aktywa: pozycja 1 — Gotówka w posiadaniu, saldo w banku centralnym i bankach pocztowych

1. Gotówka w posiadaniu obejmuje prawne środki płatnicze, włączając banknoty i monety zagraniczne.

2. Pozycja ta może obejmować jedynie salda w bankach centralnych i pocztowych kraju lub krajów, w których ustanowiona została instytucja kredytowa. Salda takie muszą pozostawać do stałej dyspozycji instytucji kredytowej. Pozostałe roszczenia względem banków muszą być wykazywane jako pożyczki i zaliczki udzielone instytucjom kredytowym (pozycja 3 aktywów) lub jako pożyczki i zaliczki udzielone klientom (pozycja 4 aktywów).

Artykuł 14

Aktywa: pozycja 2 — Krótkookresowe obligacje Skarbu Państwa i inne dłużne papiery wartościowe nadające się do refinansowania w banku centralnym

1. Pozycja ta obejmuje, w lit. a), krótkookresowe obligacje Skarbu Państwa i podobne papiery wartościowe, to jest krótkookresowe obligacje Skarbu Państwa, papiery Skarbu Państwa i podobne papiery dłużne emitowane przez instytucje publiczne, nadające się do refinansowania w banku centralnym kraju lub krajów, w których instytucja kredytowa została ustanowiona. Te papiery dłużne emitowane przez instytucje publiczne, które nie spełniają powyższego warunku, należy wykazać w podpozycji 5 lit. a) aktywów.

2. Pozycja ta obejmuje, w lit. b), weksle nadające się do refinansowania w banku centralnym, to jest wszystkie weksle posiadane w portfelu, zakupione od instytucji kredytowych lub od klientów, w zakresie, w jakim nadają się na mocy prawa krajowego do refinansowania w banku centralnym kraju lub krajów, w których instytucja kredytowa posiada siedzibę.

▼B

Artykuł 15

Aktywa: pozycja 3 — Pożyczki i zaliczki na rzecz instytucji kredytowych

1. Pożyczki i zaliczki na rzecz instytucji kredytowych obejmują wszystkie pożyczki i zaliczki wynikające z operacji bankowych przeprowadzonych z krajowymi i zagranicznymi instytucjami kredytowymi, udzielone przez instytucję kredytową sporządzającą bilans, niezależnie od ich rzeczywistej nazwy.

Jedynym wyjątkiem są pożyczki i zaliczki reprezentowane przez dłużne papiery wartościowe lub inne papiery wartościowe, które wykazuje się w pozycji 5 aktywów.

2. Do celów niniejszego artykułu instytucje kredytowe obejmują wszystkie instytucje z listy opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* na podstawie art. 3 ust. 7 dyrektywy 77/780/EWG oraz banki centralne i oficjalne krajowe i międzynarodowe organizacje bankowe oraz wszystkie przedsiębiorstwa sektora prywatnego i publicznego, nie założone na terytorium Wspólnoty, lecz spełniające kryteria zawarte w definicji określo nej w art. 1 dyrektywy 77/780/EWG.

Pożyczki i zaliczki na rzecz przedsiębiorstw niespełniających powyższych warunków zamieszcza się w pozycji 4 aktywów.

Artykuł 16

Aktywa: pozycja 4 — Pożyczki i zaliczki na rzecz klientów

Pożyczki i zaliczki na rzecz klientów obejmują wszelkiego typu aktywa w formie roszczeń od krajowych i zagranicznych klientów, innych niż instytucje kredytowe, niezależnie od ich rzeczywistego oznaczenia.

Jedyny wyjątek stanowią pożyczki i zaliczki w postaci dłużnych papierów wartościowych lub wszelkie inne papiery wartościowe, które zamieszcza się w pozycji 5 aktywów.

Artykuł 17

Aktywa: pozycja 5 — Dłużne papiery wartościowe, w tym papiery wartościowe o stałym dochodzie

1. Pozycja ta obejmuje przenaszalne dłużne papiery wartościowe, w tym papiery wartościowe o stałym dochodzie emitowane przez instytucje kredytowe, przez inne przedsiębiorstwa lub przez instytucje publiczne. Papiery wartościowe emitowane przez instytucje publiczne mogą być tu jednakże ujęte jedynie wówczas, gdy nie zamieszcza się ich w pozycji 2 aktywów.

2. Papiery wartościowe o zmiennym oprocentowaniu, ulegającym zmianie w zależności od określonych czynników, na przykład stopy opłacalności na rynku międzybankowym lub na rynku euro, uważa się również za dłużne papiery wartościowe, w tym papiery wartościowe o stałym dochodzie.

3. W podpozycji 5 lit. b) można wykazywać jedynie odkupione i zbywalne własne dłużne papiery wartościowe.

Artykuł 18

Pasywa: pozycja 1 — Kwoty należne wobec instytucji kredytowych

1. Kwoty należne wobec instytucji kredytowych obejmują wszystkie kwoty wynikające z operacji bankowych, należne innym krajowym lub

▼B

zagranicznym instytucjom kredytowym od instytucji kredytowej sporządzającej bilans, niezależnie od ich rzeczywistego oznaczenia.

Jedynym wyjątkiem są zobowiązania w postaci dłużnych papierów wartościowych lub innych papierów wartościowych, które zamieszcza się w pozycji 3 pasywów.

2. Do celów niniejszego artykułu instytucje kredytowe obejmują wszystkie przedsiębiorstwa z listy opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* na podstawie art. 3 ust. 7 dyrektywy 77/780/EWG oraz banki centralne i oficjalne krajowe i międzynarodowe organizacje bankowe oraz wszystkie przedsiębiorstwa sektora prywatnego i publicznego, nie założone na terytorium Wspólnoty, lecz spełniające kryteria zawarte w definicji określonej w art. 1 dyrektywy 77/780/EWG.

Artykuł 19

Pasywa: pozycja 2 — Kwoty należne wobec klientów

1. Kwoty należne wobec klientów obejmują wszystkie kwoty należne wierzycielom niebędącym instytucjami kredytowymi w rozumieniu art. 18, niezależnie od ich rzeczywistej nazwy.

Jedynym wyjątkiem są pasywa w postaci dłużnych papierów wartościowych lub innych papierów wartościowych, które wykazuje się w pozycji 3 pasywów.

2. Jako depozyty oszczędnościowe traktowane są jedynie te depozyty, które spełniają warunki ustanowione w prawie krajowym.

3. Oszczędnościowe bony zamieszcza się w odpowiedniej podpozycji jedynie wówczas, gdy nie posiadają one formy świadectw zbywalnych.

Artykuł 20

Pasywa: pozycja 3 — Zobowiązania potwierdzone świadectwami

1. Niniejsza pozycja obejmuje zarówno dłużne papiery wartościowe, jak i zobowiązania, dla których wystawiono zbywalne świadectwa, w szczególności kwity depozytowe, *bons de caisse* i zobowiązania wynikające z własnych weksli akceptowanych i własnych weksli.

2. Jako własne weksle akceptowane należy traktować jedynie weksle akceptowane, które dana instytucja kredytowa wystawiła w celu własnego refinansowania i w stosunku do których jest pierwszym dłużnikiem („trasatem”).

Artykuł 21

Pasywa: pozycja 8 — Zobowiązania podporządkowane

Zobowiązania wykazuje się w tej pozycji w przypadku, gdy zostało uzgodnione w umowie, że w razie likwidacji lub upadłości zobowiązania, potwierdzone lub niepotwierdzone świadectwami, są wypłacane jedynie po zaspokojeniu roszczeń wszystkich innych wierzycieli.

Artykuł 22

Pasywa: pozycja 9 — Kapitał subskrybowany

Niniejsza pozycja obejmuje wszystkie kwoty, niezależnie od ich rzeczywistego określenia, które, zgodnie ze strukturą prawną danej instytucji, uważa się na mocy prawa krajowego za kapitał własny subskrybowany przez akcjonariuszy lub innych właścicieli.

▼B

Artykuł 23

Pasywa: pozycja 11 — Rezerwy

Pozycja ta obejmuje wszystkie typy rezerw wymienione w art. 9 dyrektywy 78/660/EWG jako pozycja A. IV pasywów, zgodnie z definicją. Państwa Członkowskie mogą ponadto przewidzieć w razie potrzeby tworzenie innych typów rezerw tym instytucjom kredytowym, których struktura prawna nie jest objęta zakresem regulacji dyrektywy 78/660/EWG.

Typy rezerw określone w akapicie pierwszym wykazuje się odrębnie jako podpozycje pozycji 11 pasywów w bilansie instytucji kredytowych, z wyjątkiem rewaluacji rezerwy, którą wykazuje się w pozycji 12.

Artykuł 24

Pozycje pozabilansowe: pozycja 1 — Zobowiązania warunkowe

Pozycja ta obejmuje wszystkie transakcje, na podstawie których instytucja zaciągnęła zobowiązania wobec osób trzecich.

W informacji dotyczącej rachunku określa się charakter i kwotę wszelkiego rodzaju zobowiązań warunkowych mających istotne znaczenie dla działalności danej instytucji.

Zobowiązania wynikające z akceptacji redyskontowanych weksli zamieszcza się w tej pozycji jedynie wówczas, gdy prawo krajowe nie stawia innych wymogów. To samo odnosi się do weksli akceptowanych innych niż własne weksle akceptowane.

Gwarancje i poręczenia majątkowe udzielone tytułem zabezpieczenia dodatkowego obejmują wszystkie zobowiązania o charakterze gwarancji i zastawy udzielone tytułem zabezpieczenia dodatkowego, ustanowione na rzecz osób trzecich, w szczególności w odniesieniu do poręczeń i nieodwołalnych akredytyw.

Artykuł 25

Pozycje pozabilansowe: pozycja 2 — Zobowiązania

Pozycja ta obejmuje wszystkie nieodwołalne zobowiązania powodujące ryzyko.

W informacji dotyczącej rachunków określa się charakter i kwotę wszelkiego rodzaju zobowiązań warunkowych mających istotne znaczenie dla działalności danej instytucji.

Zobowiązania wynikające z tytułu zawartych transakcji sprzedaży z klauzulą odkupu obejmują zobowiązania zaciągnięte przez instytucję kredytową w związku z transakcjami sprzedaży z klauzulą odkupu (na podstawie wiążących umów sprzedaży z opcją odkupu) w rozumieniu art. 12 ust. 3.

SEKCJA 5

UKŁAD RACHUNKU ZYSKÓW I STRAT

Artykuł 26

W celu przedstawienia rachunku zysków i strat Państwa Członkowskie wprowadzają jeden lub oba układy określone w art. 27 i 28. Jeśli Państwo Członkowskie wprowadza oba układy, wówczas może zezwolić przedsiębiorstwom na dokonanie wyboru między nimi.

▼M2

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 dyrektywy 78/660/EWG Państwa Członkowskie mogą zezwolić lub nakazać, aby wszystkie instytucje kredytowe lub wszelkie typy instytucji kredytowych przedstawiały sprawozdanie z działalności zamiast prezentowania pozycji rachunku zysków i strat zgodnie z art. 27 lub 28, pod warunkiem że podane informacje są co najmniej równoważne z informacjami wymaganymi zgodnie z powyższymi artykułami.

▼B

Artykuł 27

Układ pionowy

1. Otrzymywane korzyści i podobne dochody, z wykazaniem odrębnym dochodów z papierów wartościowych o stałym dochodzie.
2. Korzyści płatne i podobne koszty.
3. Dochody z papierów wartościowych:
   a) dochody z akcji i innych papierów wartościowych o nieustalonym oprocentowaniu;
   b) dochody z partycypacji;
   c) dochody z akcji i udziałów w przedsiębiorstwach powiązanych.
4. Dochody z tytułu prowizji.
5. Koszty z tytułu prowizji.
6. Zysk lub straty netto operacji finansowych.
7. Pozostałe zyski z działalności operacyjnej.
8. Koszty związane z ogólnym zarządem:
   a) wydatki personalne, odrębnie wskazujące:
      — płace i wynagrodzenia,
      — koszty zabezpieczeń społecznych z odrębnym wykazaniem odnoszących się do emerytur,
   b) pozostałe koszty administracyjne.
9. Aktualizacja wartości pozycji 9 i 10 aktywów.
10. Pozostałe koszty operacyjne.
11. Aktualizacja wartości w stosunku do pożyczek, zaliczek i przepisów dotyczących zobowiązań warunkowych i innych zobowiązań.
12. Reaktualizacja wartości w stosunku do pożyczek, zaliczek i przepisów dotyczących zobowiązań warunkowych i innych zobowiązań.
13. Aktualizacja wartości w stosunku do posiadanych zbywalnych papierów wartościowych stanowiących finansowe składniki majątku trwałego, partycypacji i udziałów w przedsiębiorstwach powiązanych.
14. Reaktualizacja wartości w stosunku do posiadanych zbywalnych papierów wartościowych stanowiących finansowe składniki majątku trwałego, partycypacji i udziałów w przedsiębiorstwach powiązanych.
15. Podatek od zysków i strat w stosunku do zwykłej działalności.
16. Zyski i straty zwykłej działalności po opodatkowaniu.
17. Zyski nadzwyczajne.
18. Opłaty nadzwyczajne.

▼B

19. Nadzwyczajne zyski i straty.

20. Podatek od nadzwyczajnych zysków i strat.

21. Wynik nadzwyczajnych zysków i strat po opodatkowaniu.

22. Pozostałe podatki niewykazane w poprzednich pozycjach.

23. Zyski lub straty za rok budżetowy.

Artykuł 28

Układ poziomy

A. *Opłaty*

1. Odsetki płatne i podobne koszty.
2. Koszty z tytułu prowizji.
3. Strata netto z operacji finansowych.
4. Ogólne koszty administracyjne:
   a) wydatki personalne, odrębnie wskazujące:
      — płace i wynagrodzenia,
      — koszty zabezpieczenia społecznego z odrębnym wykazaniem kosztów ubezpieczenia emerytalnego;
   b) pozostałe ogólne koszty administracyjne.
5. Aktualizacja wartości w stosunku do pozycji 9 i 10 aktywów.
6. Pozostałe koszty operacyjne.
7. Aktualizacja wartości w stosunku do pożyczek, zaliczek i rezerw na poczet zobowiązań warunkowych i innych zobowiązań.
8. Aktualizacja wartości w stosunku do posiadanych zbywalnych papierów wartościowych stanowiących finansowe składniki majątku trwałego, partycypacji i udziałów w przedsiębiorstwach powiązanych.
9. Podatek od zysków i strat w stosunku do zwykłej działalności.
10. Wynik działalności operacyjnej po opodatkowaniu.
11. Wydatki nadzwyczajne.
12. Obciążenie podatkowe wyniku operacji nadzwyczajnych.
13. Straty nadzwyczajne po opodatkowaniu.
14. Pozostałe podatki niewykazane w poprzednich pozycjach.
15. Zysk za rok budżetowy.

B. *Dochód*

1. Dochody z tytułu odsetek i podobne dochody, z wykazaniem odrębnym dochodów z papierów wartościowych o stałym dochodzie.
2. Dochody z papierów wartościowych:
   a) dochody z akcji i innych papierów wartościowych o zmiennym dochodzie;
   b) dochody z partycypacji;
   c) dochody z akcji i udziałów w przedsiębiorstwach powiązanych.
3. Dochody z tytułu prowizji.

▼B

4. Zysk netto z operacji finansowych.

5. Reaktualizacja wartości w stosunku do pożyczek, zaliczek i rezerw na poczet zobowiązań warunkowych i innych.

6. Reaktualizacja wartości posiadanych zbywalnych papierów wartościowych stanowiących finansowe składniki majątku trwałego, partycypacji i udziałów w przedsiębiorstwach powiązanych.

7. Pozostałe dochody z działalności operacyjnej.

8. Wynik działalności operacyjnej po opodatkowaniu.

9. Dochód nadzwyczajny.

10. Zyski nadzwyczajne po opodatkowaniu.

11. Strata za rok budżetowy.

SEKCJA 6

PRZEPISY SZCZEGÓLNE ODNOSZĄCE SIĘ DO NIEKTÓRYCH POZYCJI RACHUNKU ZYSKÓW I STRAT

Artykuł 29

Artykuł 27 pozycje 1 i 2 (układ pionowy)

Artykuł 28 pozycje A 1 i B 1 (układ poziomy)

Dochody z tytułu odsetek i podobne dochody oraz odsetki płatne i podobne koszty

Pozycje te obejmują wszelkie zyski i straty wynikające z działalności bankowej, w tym:

1) wszelkie dochody z aktywów ujętych w bilansie w pozycjach 1–5, niezależnie od sposobu ich obliczenia. Takie dochody obejmują również dochody uzyskane z tytułu rozłożenia w czasie dyskonta aktywów nabytych za kwotę niższą lub zobowiązań zaciągniętych na kwotę wyższą, od sumy należności do zapłaty w terminie płatności;

2) wszelkie koszty wynikające z zobowiązań ujętych w pozycjach 1, 2, 3 i 8 bilansu, niezależnie od sposobu ich obliczenia. Takie koszty powinny również obejmować koszty poniesione z tytułu rozłożenia w czasie nadwyżki z aktywów nabytych za kwotę wyższą lub zobowiązań zaciągniętych na kwotę niższą, od sumy należności do zapłaty w terminie płatności;

3) dochody i koszty z tytułu zawartych umów terminowych, rozłożone w czasie na okres rzeczywistego obowiązywania umowy, o charakterze podobnym do odsetek;

4) opłaty i prowizje o charakterze podobnym do odsetek i obliczone w odniesieniu do podstawy czasowej lub w odniesieniu do kwoty roszczeń lub zobowiązań.

Artykuł 30

Artykuł 27 pozycja 3 (układ pionowy)

Artykuł 28 pozycja B 2 (układ poziomy)

▼B

Dochody z akcji i innych papierów wartościowych o nieustalonym oprocentowaniu, dochody z akcji i partycypacji, dochody z akcji w przedsiębiorstwach powiązanych

Pozycja ta obejmuje wszelkie dywidendy i inne dochody z papierów wartościowych o nieustalonym oprocentowaniu, dochody z partycypacji oraz dochody z akcji w przedsiębiorstwach powiązanych. Dochody z akcji i udziałów w spółkach inwestycyjnych włącza się również do niniejszej pozycji.

Artykuł 31

Artykuł 27 pozycje 4 i 5 (układ pionowy)

Artykuł 28 pozycje A 2 i B 3 (układ poziomy)

Dochody i koszty z tytułu prowizji

Bez uszczerbku dla przepisów art. 29 dochody z tytułu prowizji obejmują dochody z tytułu wszelkich usług świadczonych na rzecz osób trzecich, zaś koszty z tytułu prowizji obejmują wydatki z tytułu usług wykonanych przez osoby trzecie, w szczególności:

— prowizje z tytułu gwarancji, obsługi administracyjnej pożyczek w imieniu innych kredytodawców i operacji związanych z obrotem papierami wartościowymi na rzecz osób trzecich,

— prowizje i inne koszty oraz dochody z tytułu transakcji płatności, opłat administracyjnych za prowadzenie rachunków oraz prowizji za przechowywanie i obsługę administracyjną papierów wartościowych,

— prowizje z tytułu transakcji walutowych oraz kupna i sprzedaży monet i metali szlachetnych w imieniu osób trzecich,

— prowizje należne za usługi maklerskie w związku z umowami dotyczącymi oszczędności i umowami ubezpieczenia oraz pożyczkami.

Artykuł 32

Artykuł 27 pozycja 6 (układ pionowy)

Artykuł 28 pozycje A 3 i B 4 (układ poziomy)

Wynik netto z operacji finansowych

Pozycja ta obejmuje:

1) zysk lub stratę netto z przeprowadzenia operacji związanych z obrotem papierami wartościowymi, które nie stanowią finansowych składników majątku trwałego, wraz z aktualizacją i reaktualizacją wartości tych papierów wartościowych, uwzględniając, w przypadku stosowania przepisów art. 36 ust. 2, różnicę wynikającą ze stosowania tych przepisów. Jednakże w tych Państwach Członkowskich, które korzystają z możliwości przewidzianej w art. 37, wspomniane zyski i straty netto oraz aktualizację i reaktualizację wartości wykazuje się jedynie w takim zakresie, w jakim odnoszą się one do papierów wartościowych znajdujących się w portfelu transakcyjnym;

2) zysk lub stratę netto z przeprowadzonych operacji wymiany, bez uszczerbku dla przepisów art. 29 pkt 3;

3) zyski i straty netto z przeprowadzonych pozostałych operacji kupna i sprzedaży z udziałem instrumentów finansowych, w tym metali szlachetnych.

▼B

Artykuł 33

Artykuł 27 pozycje 11 i 12 (układ pionowy)

Artykuł 28 pozycje A 7 i B 5 (układ poziomy)

Aktualizacja wartości w stosunku do pożyczek, zaliczek i przepisy dotyczące zobowiązań warunkowych i innych zobowiązań

Reaktualizacja wartości pożyczek, zaliczek i przepisy dotyczące zobowiązań warunkowych i innych zobowiązań

1. Pozycje te obejmują, z jednej strony, koszty z tytułu aktualizacji wartości w stosunku do pożyczek i zaliczek wykazywanych w pozycjach 3 i 4 aktywów oraz przepisy dotyczące zobowiązań warunkowych i zobowiązań wykazywanych w pozycjach pozabilansowych 1 i 2, oraz, z drugiej strony, środki uzyskane z odpisanych pożyczek i zaliczek oraz kwoty stanowiące odpisanie wcześniej dokonanych aktualizacji wycen i utworzonych rezerw.

2. W tych Państwach Członkowskich, które korzystają z możliwości przewidzianej w art. 37, pozycja ta obejmuje także wynik finansowy netto z przeprowadzonych operacji związanych z obrotem papierami wartościowymi, wykazanych w pozycjach 5 i 6 aktywów, które nie stanowią finansowych składników majątku trwałego zgodnie z definicją art. 35 ust. 2 ani nie znajdują się w portfelu transakcyjnym, łącznie z aktualizacją wyceny i reaktualizacją wyceny wartości takich papierów wartościowych, uwzględniając, w przypadku stosowania przepisów art. 36 ust. 2, różnicę wynikającą z zastosowania przepisów artykułu. Należy wówczas wprowadzić odpowiednią nazwę tej pozycji.

3. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wzajemne kompensowanie kosztów i dochodów ujętych w niniejszych pozycjach, z wykazaniem jedynie ich kwoty netto (będącej dochodem lub kosztem).

4. Aktualizację wartości w stosunku do pożyczek i zaliczek udzielonych instytucjom kredytowym, klientom oraz przedsiębiorstwom, z którymi instytucja kredytowa jest powiązana poprzez udziały partycypacyjne, oraz przedsiębiorstwom powiązanym, w przypadku gdy ma to istotne znaczenie, wykazuje się odrębnie w informacji dotyczącej bilansu rocznego. Przepis ten nie musi być stosowany, jeśli Państwo Członkowskie zezwala na kompensowanie kosztów i dochodów na podstawie ust. 3.

Artykuł 34

Artykuł 27 pozycje 13 i 14 (układ pionowy)

Artykuł 28 pozycje A 8 i B 5 (układ poziomy)

Aktualizacja wartości w stosunku do posiadanych zbywalnych papierów wartościowych stanowiących finansowe składniki majątku trwałego, partycypacji i akcji przedsiębiorstw powiązanych

Reaktualizacja wartości w stosunku do posiadanych zbywalnych papierów wartościowych stanowiących finansowe składniki majątku trwałego, partycypacji i akcji przedsiębiorstw powiązanych

1. Pozycje te obejmują, z jednej strony, koszty wynikające z aktualizacji wartości aktywów wykazanych w pozycjach od 5 do 8 oraz, z drugiej strony, wszelkie kwoty stanowiące odpisanie wcześniej dokonanych aktualizacji wartości, w zakresie, w jakim koszty i dochody odnoszą się do zbywalnych papierów wartościowych stanowiących finansowe składniki majątku trwałego, zgodnie z definicją art. 35 ust. 2, udziałów partycypacyjnych oraz udziałów w przedsiębiorstwach powiązanych.

2. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wzajemne kompensowanie kosztów i dochodów ujętych w niniejszych pozycjach,

▼B

z wykazaniem jedynie ich kwoty netto (będącej dochodem lub kosztem).

3. Aktualizację wartości w stosunku do zbywalnych papierów wartościowych, partycypacji oraz akcji przedsiębiorstw powiązanych, w przypadku gdy ma to istotne znaczenie, wykazuje się odrębnie w informacji dotyczącej bilansu rocznego. Przepis ten nie musi być stosowany, jeśli Państwo Członkowskie zezwala na kompensowanie kosztów i dochodów zgodnie z ust. 2.

SEKCJA 7

ZASADY WYCENY

Artykuł 35

1. Pozycje 9 i 10 aktywów należy zawsze wyceniać jako środki trwałe. Aktywa ujęte w innych pozycjach bilansu są wyceniane jako środki trwałe, w przypadku gdy przeznaczone są do stałego użytkowania w ramach działalności przedsiębiorstwa.

2. W przypadku odniesienia do finansowych składników majątku trwałego określonych w sekcji 7 dyrektywy 78/660/EWG termin ten w przypadku instytucji kredytowych oznacza partycypację, udziały w przedsiębiorstwach powiązanych i papiery wartościowe przeznaczone do stałego użytkowania w ramach działalności przedsiębiorstwa.

3. a) Dłużne papiery wartościowe obejmujące papiery wartościowe o stałym dochodzie, stanowiące finansowe składniki majątku trwałego wykazuje się w bilansie po cenie zakupu. Państwa Członkowskie mogą jednak zobowiązać do lub zezwolić na wykazywanie tych papierów wartościowych w bilansie w kwocie przypadającej do zapłaty w terminie płatności.

b) Jeżeli cena zakupu takich dłużnych papierów wartościowych przekracza wysokość kwoty do zapłaty na żądanie, różnica musi być ujęta w rachunku zysków i strat. Państwa Członkowskie mogą jednak wymagać odpisywania lub zezwalać na odpisywanie różnicy w ratach, tak, aby kwota ta uległa całkowitemu odpisaniu do czasu spłaty zobowiązania wynikającego z dłużnych papierów wartościowych. Różnica ta musi zostać odrębnie wykazana w bilansie lub w informacji dotyczącej bilansu rocznego.

c) Jeżeli cena zakupu takich dłużnych papierów wartościowych jest niższa niż kwota przypadająca do zapłaty na żądanie, Państwa Członkowskie mogą wymagać przeniesienia lub zezwolić na przeniesienie kwoty różnicy do dochodów, w ratach, w okresie do upływu terminu płatności. Różnica ta musi zostać odrębnie wykazana w bilansie lub w informacji dotyczącej bilansu rocznego.

Artykuł 36

1. Jeżeli zbywalne papiery wartościowe niestanowiące finansowych składników majątku trwałego wykazywane są w bilansie po cenie zakupu, instytucje kredytowe ujawniają w informacji dotyczącej bilansu rocznego różnicę między ceną zakupu a wyższą od niej wartością rynkową na dzień sporządzenia bilansu.

2. Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać wykazywania lub zezwolić na wykazywanie tych zbywalnych papierów wartościowych w bilansie w kwocie wyższej wartości rynkowej na dzień sporządzenia bilansu. Różnica między ceną zakupu a wyższą

▼B

wartością rynkową musi zostać odrębnie wykazana na rachunku lub w informacji jego dotyczącej.

Artykuł 37

1. Artykuł 39 dyrektywy 78/660/EWG ma zastosowanie do wyceny pożyczek i zaliczek instytucji kredytowych, dłużnych papierów wartościowych, akcji oraz pozostałych papierów wartościowych o nieustalonym oprocentowaniu, należących do instytucji kredytowych, które nie stanowią finansowych składników majątku trwałego.

2. Do czasu późniejszej koordynacji Państwo Członkowskie może jednakże zezwolić:

a) na wykazywanie pożyczek i zaliczek udzielonych instytucjom kredytowym i klientom (pozycje 3 i 4 aktywów), dłużnych papierów wartościowych, akcji oraz pozostałych papierów wartościowych o niestałym oprocentowaniu wykazywanych w pozycjach 5 i 6 aktywów, które ani nie są finansowymi składnikami majątku stałego w rozumieniu art. 35 ust. 2, ani nie zaliczają się do portfela handlowego, według wartości niższej niż ta, która wynikałaby ze stosowania przepisów art. 39 ust. 1 dyrektywy 78/660/EWG, w przypadku gdy wymaga tego ostrożność dyktowana przez szczególne rodzaje ryzyka związane z bankowością. Niemniej różnica między obiema wartościami nie może wynosić więcej niż 4 % łącznej kwoty powyższych aktywów po zastosowaniu przepisów wspomnianego art. 39;

b) na utrzymanie niższej wartości wynikającej z zastosowania przepisów lit. a) do czasu podjęcia przez instytucję kredytową decyzji o jej aktualizacji;

c) aby w przypadku skorzystania przez Państwo Członkowskie z możliwości określonej w lit. a) nie stosować przepisów art. 36 ust. 1 niniejszej dyrektywy ani przepisów art. 40 ust. 2 dyrektywy 78/660/EWG.

Artykuł 38

1. Do czasu przyszłej koordynacji te Państwa Członkowskie, które korzystają z możliwości przewidzianej w art. 37, muszą zezwolić na wprowadzenie po stronie pasywów pozycji 6A zatytułowanej „Fundusz ogólnego ryzyka bankowego”. Natomiast te Państwa Członkowskie, które nie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 37, mogą zezwolić na wprowadzenie po stronie pasywów pozycji 6A zatytułowanej „Fundusz ogólnego ryzyka bankowego”. Pozycja ta obejmuje te kwoty, które instytucja kredytowa decyduje się zarezerwować na pokrycie ryzyka, w przypadku gdy jest to wymagane ze względu na szczególne rodzaje ryzyka związanego z bankowością.

2. Saldo netto zmian stanu „Funduszu ogólnego ryzyka bankowego” wykazuje się odrębnie w rachunku zysków i strat.

Artykuł 39

1. Aktywa i pasywa wyrażone w walucie obcej przelicza się po kursie dnia bilansowego. Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać lub też zezwolić na przeliczanie lub zobowiązać do przeliczania wartości aktywów będących finansowymi składnikami majątku trwałego oraz aktywów materialnych i niematerialnych niezabezpieczonych lub niezabezpieczonych szczególnie przed ryzykiem rynku transakcji z natychmiastową dostawą lub rynku transakcji terminowych, po kursach obowiązujących w dniu zakupu aktywów.

▼B

2. Nie w pełni zrealizowane aktualne lub przyszłe transakcje wymiany terminowe lub z natychmiastową dostawą przelicza się po kursie obowiązującym w dniu bilansowym.

Państwo Członkowskie może jednak zobowiązać do przeliczania transakcji terminowych po kursie terminowym obowiązującym w dniu bilansowym.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 29 ust. 3 różnice między wartością księgową aktywów, pasywów i transakcji terminowych a kwotami uzyskanymi z przeliczenia dokonanego zgodnie z ust. 1 i 2 wykazuje się w rachunku zysków i strat. Państwa Członkowskie mogą jednakże nakazać lub zezwolić na włączenie różnic uzyskanych przez przeliczenie dokonane zgodnie z ust. 1 i 2 w całości lub w części do rezerw nieprzeznaczonych do podziału, gdy dotyczą one aktywów stanowiących finansowe składniki majątku trwałego, aktywów materialnych i niematerialnych oraz transakcji przeprowadzonych w celu zabezpieczenia tych aktywów przed ryzykiem kursowym.

4. Państwa Członkowskie mogą określić, iż dodatnie różnice wynikające z transakcji terminowych, aktywów lub pasywów niezabezpieczonych lub niezabezpieczonych szczególnie przed ryzykiem kursowym innymi transakcjami terminowymi lub aktywami bądź pasywami nie powinny być wykazywane w rachunku zysków i strat.

5. Jeżeli stosowana jest metoda określona w art. 59 dyrektywy 78/660/EWG, Państwo Członkowskie może przewidywać przenoszenie wszystkich różnic kursowych, w całości lub w części, bezpośrednio do rezerw. Dodatnie i ujemne różnice przeliczeniowe przeniesione do rezerw wykazuje się odrębnie w bilansie lub w informacji dotyczącej bilansu rocznego.

6. Państwa Członkowskie mogą wymagać wykazania lub zezwolić na wykazanie różnic kursowych powstałych przy konsolidacji w wyniku ponownego przeliczenia wartości kapitału i rezerw przedsiębiorstw powiązanych lub kapitału rezerw związanych z udziałem w partycypacji na początku okresu obrachunkowego, w całości lub w części, do rezerw skonsolidowanych, wraz z różnicami przeliczeniowymi powstałymi w wyniku przeliczenia wszelkich transakcji przeprowadzonych w celu zabezpieczenia kapitału lub rezerw przed ryzykiem kursowym.

7. Państwa Członkowskie mogą wymagać przeliczania lub zezwolić na przeliczanie dochodów i wydatków przedsiębiorstw powiązanych oraz partycypacji przy konsolidacji po średnim kursie wymiany obowiązującym w okresie obrachunkowym.

SEKCJA 8

TREŚĆ INFORMACJI DOTYCZĄCEJ BILANSU ROCZNEGO

Artykuł 40

1. Artykuł 43 ust. 1 dyrektywy 78/660/EWG ma zastosowanie, z zastrzeżeniem art. 37 niniejszej dyrektywy oraz kolejnych przepisów.

2. Oprócz informacji wymaganych na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 78/660/EWG instytucje kredytowe ujawniają następujące informacje dotyczące pozycji 8 pasywów (zobowiązania podporządkowane):

a) w odniesieniu do każdej pożyczki przekraczającej 10 % ogólnej kwoty zobowiązań podporządkowanych:

   i) kwota pożyczki, waluta, w której jest ona wyrażona, oprocentowanie i termin płatności lub informacja, czy jest to pożyczka bezterminowa;

▼B

ii) czy istnieją okoliczności, w których będzie konieczna wcześniejsza spłata;

iii) warunki podporządkowania, istnienie jakichkolwiek przepisów przewidujących konwersję zobowiązania podporządkowanego w kapitał lub inną formę zobowiązania, oraz wymagania tych przepisów;

b) ogólne określenie zasad dotyczących innych kredytów.

3. a) W miejsce informacji wymaganych na mocy art. 43 ust. 1 pkt 6 dyrektywy 78/660/ EWG instytucje kredytowe w informacji dotyczącej bilansu rocznego odrębnie wykazują w pozycji 3 lit. b) i pozycji 4 aktywów oraz w pozycji 1 lit. b), pozycji 2 lit. a), b) i bb) i pozycji 3 lit. b) pasywów kwoty tych pożyczek i zaliczek oraz zobowiązania, uwzględniając pozostały okres spłaty, w następujący sposób:

— nie dłuższy niż trzy miesiące,

— dłuższy niż trzy miesiące, lecz nie dłuższy niż rok,

— dłuższy niż rok, lecz nie dłuższy niż pięć lat,

— dłuższy niż pięć lat.

W przypadku pozycji 4 aktywów należy wykazywać także pożyczki i zaliczki podlegające zwrotowi na żądanie lub podlegające spłacie z krótkim okresem wypowiedzenia.

Jeżeli pożyczki i zaliczki lub zobowiązania pociągają za sobą płatności ratalne, pozostały okres spłaty ustala się jako okres między dniem bilansowym a terminem spłaty danej raty.

Jednakże w okresie pięciu lat po upływie terminu określonego w art. 47 ust. 2 Państwa Członkowskie mogą wymagać lub zezwalać, aby wykaz aktywów i pasywów określonych w niniejszym artykule, sporządzony według terminów płatności, był oparty o pierwotnie uzgodnione terminy płatności lub okresy wypowiedzenia. W takim przypadku, jeżeli instytucja kredytowa nabyła istniejącą pożyczkę niepotwierdzoną świadectwem, Państwa Członkowskie powinny nakazać klasyfikację takiej pożyczki według pozostałego okresu spłaty liczonego od dnia nabycia istniejącej pożyczki. Do celów niniejszego akapitu uzgodniony pierwotnie termin spłaty pożyczek stanowi okres między dniem pierwszej wypłaty a dniem spłaty. Do celów niniejszego akapitu za okres wypowiedzenia należy uważać okres między datą wypowiedzenia a dniem spłaty. Jeżeli pożyczki i zaliczki lub zobowiązania podlegają wykupowi w ratach, uzgodnionym okresem spłaty jest okres pomiędzy datą udzielenia pożyczek i kredytów lub zobowiązań a terminem spłaty ostatniej raty. Instytucje kredytowe wykazują również w pozycjach bilansowych określonych w niniejszym akapicie, jaka część tych aktywów i pasywów przypada do spłaty w ciągu roku od dnia bilansowego.

b) Instytucje kredytowe wykazują, w odniesieniu do pozycji 5 aktywów (dłużne papiery wartościowe, w tym papiery wartościowe o stałym dochodzie) i pozycji 3 lit. a) pasywów (wyemitowane dłużne papiery wartościowe), jaka część aktywów i pasywów przypada do spłaty w ciągu roku od dnia bilansowego.

c) Państwa Członkowskie mogą nakazać wykazywanie w bilansie informacji określonych w lit. a) i b).

d) Instytucje kredytowe podają szczegółowe dane o poręczeniach majątkowych udzielonych tytułem zabezpieczenia własnych zobowiązań lub zobowiązań osób trzecich (z uwzględnieniem zobowiązań warunkowych); dane te powinny być wystarczająco szczegółowe, aby możliwe było wykazanie dla poszczególnych

▼B

pozycji pasywów oraz dla poszczególnych pozycji pozabilansowej całkowitej kwoty poręczeń majątkowych udzielonych tytułem zabezpieczenia.

4. W przypadku gdy instytucje kredytowe zobowiązane są dostarczać informacje, określone w art. 43 ust. 1 pkt 7 dyrektywy 78/660/EWG, w pozycjach pozabilansowych, informacji takich nie trzeba powtarzać w informacji dotyczącej bilansu rocznego.

5. W miejsce informacji wymaganych zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 78/660/EWG instytucja kredytowa wykazuje w informacji dotyczącej bilansu rocznego część swoich dochodów dotyczącą art. 27 pozycje 1, 3, 4, 6 i 7 lub art. 28 pozycje B 1, B 2, B 3, B 4 i B 7 według geograficznego podziału rynków, o ile rynki te między sobą różnią się znacznie ze względu na organizację instytucji kredytowej. Zastosowanie ma art. 45 ust. 1 lit. b) dyrektywy 78/660/EWG.

6. Odniesienie w art. 43 ust. 1 pkt 9 dyrektywy 78/660/EWG do art. 23 ust. 6 niniejszej dyrektywy uważa się za odniesienie do art. 27 ust. 8 lub art. 28 (pkt A 4) niniejszej dyrektywy.

7. W drodze odstępstwa od przepisów art. 43 ust. 1 pkt 13 dyrektywy 78/660/EWG instytucje kredytowe ujawniają jedynie kwoty zaliczek i kredytów udzielonych członkom ich organów administracyjnych, zarządzających i nadzorczych oraz zaciągnięte, w wyniku udzielenia wszelkiego rodzaju gwarancji, w ich imieniu zobowiązania. Informacje te muszą zostać przedstawione w ujęciu sumarycznym dla każdej kategorii.

Artykuł 41

1. Informacje określone w art. 15 ust. 3 dyrektywy 78/660/EWG muszą być podane w stosunku do aktywów stanowiących składniki środków trwałych, zgodnie z definicją art. 35 niniejszej dyrektywy. Obowiązek odrębnego wykazywania aktualizacji wyceny wartości nie dotyczy jednakże przypadku, w którym Państwo Członkowskie zezwoliło na dokonywanie kompensat aktualizacji wyceny na podstawie art. 34 ust. 2 niniejszej dyrektywy. W takim przypadku aktualizacje wyceny wartości mogą być łączone z innymi pozycjami.

2. Państwo Członkowskie wymaga od instytucji kredytowych podawania między innymi następujących informacji w informacji dotyczącej bilansu rocznego:

a) wyszczególnienie zbywalnych papierów wartościowych wykazanych w pozycjach 5–8 aktywów w podziale na papiery notowane i nienotowane na giełdzie papierów wartościowych;

b) wyszczególnienie zbywalnych papierów wartościowych zamieszczonych w pozycjach 5 i 6 aktywów w podziale na papiery, które na podstawie art. 35 są lub nie są finansowymi składnikami majątku trwałego oraz podanie kryterium stosowanego do rozróżnienia między obiema kategoriami zbywalnych papierów wartościowych;

c) wartość transakcji leasingowych, z podziałem na odpowiednie pozycje bilansu;

d) wyszczególnienie pozycji 13 aktywów, pozycji 4 pasywów, pozycji 10 i 18 w układzie pionowym lub A 6 i A 11 w układzie poziomym oraz pozycji 7 i 17 w układzie pionowym lub B 7 i B 9 w układzie poziomym rachunku zysków i strat, w podziale na główne kwoty składowe, w przypadku gdy kwoty te są istotne do celów oceny rocznych sprawozdań finansowych oraz wyjaśnienia dotyczące ich charakteru i wysokości;

e) koszty poniesione z tytułu zobowiązań podporządkowanych przez instytucje kredytowe w ciągu roku sprawozdawczego;

▼B

f) informację o tym, że instytucja świadczy osobom trzecim usługi w zakresie zarządzania i usługi agencyjne, gdy zakres tej działalności ma istotnie znaczenie dla całokształtu działalności tej instytucji kredytowej;

g) łączne kwoty aktywów i pasywów wyrażone w walutach obcych i przeliczone na walutę, w której zostało sporządzone roczne sprawozdanie finansowe;

h) zestawienie poszczególnych typów niewymagalnych transakcji terminowych na dzień sporządzenia bilansu, ze szczególnym wykazaniem przy poszczególnych typach transakcji, czy są one podejmowane w znacznym stopniu w celu zabezpieczenia wahań stóp procentowych, kursów i cen rynkowych oraz czy są one podejmowane w znacznym stopniu w celach operacyjnych. Owe typy transakcji obejmują wszystkie te transakcje, w związku z którymi należy wykazywać dochody lub wydatki w art. 27 pozycja 6, art. 28 pozycje A 3 lub B 4 lub art. 29 ust. 3, na przykład waluty obce, metale szlachetne, zbywalne papiery wartościowe, świadectwa depozytowe i inne aktywa.

SEKCJA 9

PRZEPISY DOTYCZĄCE SKONSOLIDOWANYCH SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH

Artykuł 42

1. Instytucje kredytowe sporządzają skonsolidowane sprawozdania finansowe i skonsolidowane roczne sprawozdania z działalności zgodnie z przepisami dyrektywy 83/349/EWG, o ile przepisy niniejszej sekcji nie stanowią inaczej.

2. O ile Państwo Członkowskie nie korzysta z przepisów art. 5 dyrektywy 83/349/EWG, ust. 1 niniejszego artykułu ma zastosowanie również do przedsiębiorstw macierzystych, których jedynym celem jest nabywanie udziałów w przedsiębiorstwach zależnych oraz zarządzanie tymi udziałami w celu osiągnięcia zysku, w przypadku gdy te przedsiębiorstwa zależne są albo wyłącznie, albo głównie instytucjami kredytowymi.

Artykuł 43

1. Dyrektywa 83/349/EWG ma zastosowanie, z zastrzeżeniem art. 1 niniejszej dyrektywy i ust. 2 niniejszego artykułu.

2. a) Artykuły 4, 6, 15 i 40 dyrektywy 83/349/EWG nie mają zastosowania.

b) Państwa Członkowskie mogą uzależnić stosowanie przepisów art. 7 dyrektywy 83/349/EWG od spełnienia następujących warunków dodatkowych:

— przedsiębiorstwo dominujące musi poręczyć zobowiązania zaciągnięte przez przedsiębiorstwo objęte zwolnieniem; istnienie takiej deklaracji należy ujawnić w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa objętego zwolnieniem,

— przedsiębiorstwo dominujące musi być instytucją kredytową w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy.

c) Informację określoną w art. 9 ust. 2 tiret pierwsze i drugie dyrektywy 83/349/EWG, a mianowicie:

— wartość środków trwałych i

— obrót netto

▼B

zastępuje się przez:

— sumę pozycji 1, 3, 4, 6 i 7 art. 27 lub B 1, B 2, B 3, B 4 i B 7 art. 28 niniejszej dyrektywy.

d) W przypadku gdy w wyniku zastosowania przepisów art. 13 ust. 3 lit. c) dyrektywy 83/349/EWG przedsiębiorstwo zależne będące instytucją kredytową nie jest uwzględnione w sprawozdaniu skonsolidowanym, ale akcje lub udziały tego przedsiębiorstwa są w tymczasowym posiadaniu w wyniku operacji pomocy finansowej podjętej w celu reorganizacji lub utrzymania danego przedsiębiorstwa, sprawozdanie roczne tego przedsiębiorstwa dołącza się do sprawozdania skonsolidowanego oraz w informacji dotyczącej bilansu rocznego należy przedstawić dodatkowe informacje w sprawie charakteru i warunków operacji pomocy finansowej.

e) Państwo Członkowskie może także stosować przepisy art. 12 dyrektywy 83/349/EWG w stosunku do dwóch lub większej liczby instytucji kredytowych, które nie są ze sobą powiązane w sposób określony w art. 1 ust. 1 lub 2 dyrektywy 83/349/EWG, lecz pozostają pod jednolitym zarządem na innych zasadach niż wynikające z umowy lubpostanowień statutu spółki.

▼M2

_____

▼B

g) W celach układu skonsolidowanego sprawozdania finansowego:

— artykuły 3, 5–26 i 29–34 niniejszej dyrektywy mają zastosowanie;

— odniesienie w art. 17 dyrektywy 83/349/EWG do art. 15 ust. 3 dyrektywy 78/660/EWG ma zastosowanie do aktywów uważanych za środki trwałe na podstawie art. 35 niniejszej dyrektywy.

h) Artykuł 34 dyrektywy 83/349/EWG ma zastosowanie w odniesieniu do treści informacji dotyczącej skonsolidowanego sprawozdania finansowego, z zastrzeżeniem art. 40 i 41 niniejszej dyrektywy.

SEKCJA 10

PUBLIKACJA

Artykuł 44

1. Należycie zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe instytucji kredytowych wraz z rocznymi sprawozdaniami z działalności i raportami osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie rewizji ksiąg ogłasza się w sposób określony prawem krajowym zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG ([1]).

Prawo krajowe może jednakże zezwalać na nieogłaszanie sprawozdań finansowych. W takim przypadku sprawozdania finansowe zostają publicznie udostępnione w statutowej siedzibie spółki w danym Państwie Członkowskim. Musi być możliwe otrzymanie na żądanie kopii całości lub części sprawozdania. Cena kopii egzemplarza nie może przekraczać kosztów administracyjnych.

2. Ustęp 1 stosuje się również do należycie zatwierdzonych skonsolidowanych sprawozdań finansowych, rocznych sprawozdań

([1]) Dz.U. L 65 z 14.3.1968, str. 8.

▼B

z działalności i raportów osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie rewizji ksiąg.

3. Jednakże w przypadku gdy instytucja kredytowa, która sporządziła roczne sprawozdanie finansowe lub skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie jest ustanowiona jako typ spółki wymieniony w art. 1 ust. 1 dyrektywy 78/660/EWG i nie jest zobowiązana na podstawie swojego prawa krajowego do ogłaszania dokumentów określonych w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG, musi ona co najmniej udostępnić je publicznie w swojej statutowej siedzibie lub w przypadku braku statutowej siedziby w swoim głównym miejscu prowadzenia działalności. Musi być możliwe otrzymanie na żądanie kopii całości lub części sprawozdania. Cena kopii egzemplarza nie może przekraczać kosztów administracyjnych.

4. Roczne sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania finansowe instytucji kredytowej ogłasza się w każdym Państwie Członkowskim, w którym dana instytucja kredytowa posiada oddziały w rozumieniu art. 1 tiret trzecie dyrektywy 77/780/EWG. Takie Państwa Członkowskie mogą nakazać ogłaszanie tych dokumentów w swoich językach urzędowych.

5. Państwa Członkowskie przewidują odpowiednie sankcje za niestosowanie zasad ogłaszania określonych w niniejszym artykule.

SEKCJA 11

REWIZJA KSIĄG

Artykuł 45

Państwo Członkowskie może nie stosować przepisów art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt iii) dyrektywy 84/253/EWG ([1]) w stosunku do państwowych banków oszczędnościowych, w przypadku gdy statutowa rewizja ksiąg przedsiębiorstw, określona w art. 1 ust. 1 dyrektywy 84/253/EWG, zastrzeżona jest dla istniejącego organu nadzoru tych banków oszczędnościowych w chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy oraz jeśli osoba odpowiedzialna za rewizję ksiąg spełnia co najmniej warunki określone w art. 3–9 dyrektywy 84/253/EWG.

SEKCJA 12

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 46

Komitet kontaktowy ustanowiony zgodnie z art. 52 dyrektywy 78/660/EWG podczas posiedzeń zwoływanych w odpowiednim składzie wykonuje również następujące funkcje:

a) ułatwia, bez uszczerbku dla postanowień art. 169 i 170 Traktatu, zharmonizowane stosowanie niniejszej dyrektywy poprzez regularne posiedzenia poświęcone w szczególności praktycznym problemom powstającym w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy;

b) doradzanie Komisji, w razie potrzeby, w sprawach uzupełnień lub poprawek do niniejszej dyrektywy.

([1]) Dz.U. L 126 z 12.5.1984, str. 20.

▼B

Artykuł 47

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do dostosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1990 r. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie mogą określić, że przepisy, określone w ust. 1, mają zastosowanie po raz pierwszy w stosunku do rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych za rok budżetowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia 1993 r. lub w trakcie trwania roku kalendarzowego 1993.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 48

Po upływie pięciu lat od dnia określonego w art. 47 ust. 2 Rada, działając na wniosek Komisji, bada i w razie potrzeby koryguje wszystkie te przepisy niniejszej dyrektywy, które pozostawiają Państwom Członkowskim możliwość wyboru, oraz art. 2 ust. 1, art. 27, 28 i 41, w świetle doświadczeń nabytych podczas stosowania niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu większej przejrzystości i harmonizacji przepisów określonych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 49

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.